

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Juliano hospitatore [et] confessore. Cap[itulum]. cxvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

oppressum quem nullus medicorum curare poterat: ab eo accersitus sua confestim oratione sanavit: et in ciuitate parisiensi multos languētes a diuersis infirmitatibus liberauit. Dū autem rex eidem pro beneficii vicissitudine multas pecunias obrulisset: nihil omnino recepit: nihil aliud pro munere petiit: nisi ut in toto regno quicūque in carceribus qualitercūque detenti libere lazarētur: quod et factū est. Qui diebus aliquibus parisiis residens: postquam obitū suū an gelo nunciante cognouit. egressus urbe ad modicū castrum nauonis diuisi peruenit. Ibi quod in oratorio quondam inter manus sacerdotum domino seruientium exspirauit. Admirabili luce instar stelle in eius transitu ecclesia circumfusa: ibique sepultus est. ij. idus february.

De sancto Iuliano hospitate
et confessore. Cap. cxvi.

Iulianus confessor

quia transeuntibus pro bono hospitio inuocatur: qui et hospite bono dicitur: utriusque parentē ignoranter occidit. Eū enim existens iuuenis venatorum inuisitens ceruum insequere tur: ceruus conuersus ei miraculose locutus fuit: et patrem suum et matrem suam occidere debebat. Quod iuuenis audiens timuit: et ne si bi prophetera contingerent ad regionem longe remotam latenter abscessit: ubi cuidam principi adhesit: et tam strenue secum se habuit: et principem militie eum fecit: et quandā castellanam viduam in coniugem ei tradidit: et castellum pro dote accepit. Interea parentes iuliani pro amissione filij vagantes eum ubique sollicite requerebant. Tandem ad castrum cui filius preerat deuenerunt. Casus iulianus abscesserat. Quos cum vxor iuliani vidisset: et quā essent inquisisset: et illi cuncta que de filio cōtulerant enarrasset: intellexit quod sui parentes erāt: utpote que hec aviro frequēter audierat. Ipse igitur benigne suscepit: et pro amore viri sui letum eis dimisit: et ipsa sibi alibi cubile preparauit. Facto mane summo diluculo castellana ad ecclesia perrexit. Iulianus rediens thalamum suum vxorem excitaturus intrauit. Et inueniens duos pariter dormientes: vxorem cum adultero suspicatus: extracto gladio ambos pariter iugulauit. Sciens autem domum obulauit vxorē ab ecclesia redeuntē: et admirans interrogauit: quānam essent illi: qui in suo lecto dormierent: que respondit parentes suos esse: qui ipsum dudum quesierant: quos honorifice susceptos in suo thalamo collocauerat. Ille hoc audiens effectus exanimis amarissime stebat: et se miserum et patricidam exclamabat. Et dū coniugem velle deserere pro penitentiā peragenda: vxor omnino eum sequi proposuit: ut quod

fuerat secum particeps leticie fieret et doloris. Sicque abeuntes iuxta flumen ubi multi peribant: hospitale fecerunt: in quo omnes pauperes hospitio recipiebant: et penitentiam peragebant: omnesque inde itinerantes iulianus transuadabat. Post multū temporis media nocte cum esset grauisimum gelu: audiuit iulianus vocē lugubrem: ut se traduceret inuocantē. Qui cōcitus surrexit: et pauperem frigore deficientem transiit: et accenso igne in domo sua calefacere fecit. Sed cum calefieri non posset: ipsum in lectulum suum portauit: et diligēter operuit. Post modicam horam qui infirmus et quasi letis profus apparuerat: splendidus ad ethera conscendit: et vale faciens hospiti suo: dixit quod ipsum ad eum deus miserat: et peccatum suum sibi dimissum propter hospitalitatem nunciabat. Sicque ille disparuit. Et iulianus cum vxore post modicum plenus sanctis operibus vitam finit: secundo idus february. Et quia fuit pauperū peregrinorum susceptor: inde a viatoribus pro bono inuocatus hospite dicitur Iulianus cognomine hospite.

De quadragesima.

Cap. cxvii.

Quadragesima inci

pitur a dominica qua canitur Inuocauit me etc. et significat tempus afflictionis: ubi ecclesia que tot tribulationibus clamauerat Circūdederūt me etc. Et postmodū inuocandum adiutorium respiciuerat dicens. Surge domine etc. Esto mihi in deum protectorem etc. Nunc se exaudiam ostēdit dicens Inuocauit me etc. Notandum autē quod quadragesima quandoque dicitur habere quadraginta sex dies: quandoque quadraginta duos: quandoque quadraginta: quandoque non nisi triginta sex sicut diuersos respectus. Dicitur autem esse quadraginta sex dierum: omnibus ipsius diebus computatis: incipiendo videlicet a feria quarta cinerum: et procedēdo usque ad diem pasche omnibus diebus: tam dominicis quam feriis computatis. Quāuis enim diebus dominicis non ieiunemus: tamen a carnibus abstinemus. Ratio autem huius obseruantie est: quia licet sicut theologos corpus humanum quadraginta diebus formetur: tamen sicut philosophos quod verius reperitur: hominis corpus quadraginta quinque diebus organizatur: et perficitur: et quadragesimo sexto die anima corpori infunditur. Ideoque quadraginta sex diebus abstinemus: ut sicut aia corpori infusa est carnis comestione quadragimosexto die maculatur: sic in carnis afflictione quadraginta sex diebus a macula expietur. Vel ut homo tot diebus deo persoluat abstinentie debitum: quod ab eius clementia se nouit esse perfectum. Dicitur etiā quadragesima fore quadraginta duorum die